

अव्यापनाः प्रसवेन रक्तमित्यभिधीयते ॥ रसादेव स्त्रिया
रक्तं रजःसंज्ञं प्रवर्तते । तद्वर्षाद्वा दशाद्द्वै याति पञ्चा-
शतः क्षयम् ॥ आर्त्तं शोणितं त्वग्नेवमग्नीषोमीयत्वा-
द्भस्म पाञ्चभौतिकश्चापरे जीवरक्तमाह्वराचार्याः ॥
“विस्तृता इवता रागः स्रन्दनं लघुता तथा । भूस्यादोनां
गुणा हेतुते दृश्यन्ते चाल शोणिते” । [याम् ।
अष्टपाटी स्त्री अष्टजः पाटी परिपाटी ८० । शोणितधारा-
असेचनकं लि० न सिध्यते त्वयति मनोऽल सिच-ल्युट्
संज्ञायां कन् । १ अत्यन्तप्रियदर्शने यद्दर्शनान्मनो न
त्वयति तत्र “नयनयुगासेचनकम् मानसवृत्त्यापि दुष्पा-
पम्” सा० द० । सेचनं सेकः अभावे न० त० । स्वार्थे
कन् । २ सेचनाभावे न० व० । ३ सेचनशून्ये लि० ।
असेवन न० अभावे न० त० । १ सेवाभावे न० व० । २ सेवान्शून्ये
असौ अव्य० सो-वा०-डौ न० त० । अदःशब्दार्थे ।
“असौनामाऽयमिदं रूपं इति” शत० ब्रा० । अयञ्च
शास्त्रादादिः इति बह्वः । असौक्य । गणरत्ने तु
तत्र गणे अग्नौ इति पठितम् व्याख्यातञ्च अग्नौ इति
तोष्णत्वे अग्नौक्येति” इति । [सौन्दर्यशून्ये लि० ।
असौन्दर्यं न० अभावे न० त० । १ सौन्दर्याभावे न० व० ।
असौम्य लि० विरोधे न० त० । सौम्यत्वविरोधिघोरत्वयुक्ते
असौम्यस्वर लि० असौम्यः स्वरयस्य । १ काकतल्यमन्द-
स्वरयुक्ते । २ कठोरसरे च । [सौष्ठवशून्ये लि० ।
असौष्ठव न० अभावे न० त० । १ सौष्ठवाभावे न० व० ।
अस्फुटं लि० स्फुट-त न० त० । अक्षरिते । “स्फुटं हवि-
रसादिति” शत० ब्रा० ।
अस्फुटं लि० स्फुट-ल्युट् न० त० । १ रोधनाभावे न० व० ।
२ रोधनशून्ये । “अस्फुटं सविताद्यामहं हव” । १०, १४६, १
अस्कृधोयु लि० कष्टः कृत्स्नः निरु० न० त० ८० साधु ।
१ अविच्छिन्ने २ अक्षुब्धे च । “अस्ते वत्तं यदसदस्कृधोयु”
ऋ० ७, ५, ३, ३ । “युवोर्भिर्त्वावस्थावस्कृधोयु” ऋ०
६, ६७, ११ । अस्कृधोयुरजरः ६, २२, ३ । “अस्कृधो-
युरविच्छिन्नः” भा० ।
अस्खलित लि० न० त० । १ अप्रच्युते स्फूर्त्तये २ अप्रसक्ते
च “भूमिर्झिरप्यस्खलिता खलून्वते” भाषः । “स मे
चिरायास्खलितोपचाराम्” रघुः ।
अस्त च० अस्तने सूर्यकिरणा यत्र आधारे क्त । १ पश्चिमा-
चले, “अधिरौहमस्तगिरिमथपतत्” भाषः । “विडुस्वय
त्यस्तनिमग्नसूर्यम्” रघुः । कर्मणि क्त २ क्षिप्ते ३ अवसिते च

लि० “निरस्तः परावसुः” भवदेवः । “गतिरपास्तसंस्था
भतिः” मालती० । “निरस्तगाम्भीर्यमपास्तधैर्यम्” भाषः ।
भावे क्त । ४ दर्शनायोग्यत्वे ५ अवसाने न० । आधारे क्त ।
ज्योतिषोक्ते ईलम्नात् सप्तमे स्थाने न० । लग्नात् सप्त-
मस्थानस्य तथात्वञ्च तस्योदये लग्नस्यादर्शनहेतुत्वात् । तथा
हि द्वादशराशिचक्रात्मकस्य प्रवहवायुनानिर्गमपञ्चाद्वीर्यमानस्य
भचक्रस्य मध्ये दिवा षट् राशयो रात्रौ च षट् क्रमेणो-
द्गच्छन्ति ततोदितलग्नानां च पश्चामेव दर्शनयोग्यता इत-
रेषां प्रत्या तु भूमण्डलेनाच्छादनात् दृश्यता । तत्र
यस्य यस्य राशेरुदयः यस्मिन् समये जायते ततः
सप्तमराशेरुदयसमये तस्य तस्यास्तत्वम् अदर्शनयोग्यत्वं भव-
तीति सप्तमराशेरुदयकालस्यास्तकारित्वम् । “जन्मलग्नात्
सुखास्तान्तरिपुरन्द्रेष्वशोभना” नील० ता० । ७ अदर्शनप्राप्ते
रव्योदिष्यते लि० सूर्यादिप्रकाशमपि प्रागुक्तरीत्या-
स्वाधिवितराश्वपेक्षया सप्तमराशेरुदयेऽस्तत्वम् यथोक्तं
सि० शि० । “निजनिजोदयलग्नससुद्धमे ससुद्धोऽपि
भवेद्भनमःसदा” । भवति चास्तविलग्नससुद्धमे प्रति-
दिनेऽस्तमयः प्रवहक्रमात्” निशीथलग्नादुदयास्तलग्ने
न्यूनाधिके यस्य खगः स दृश्यः । दिनेऽपि चन्द्रोरविसन्नि-
धानात् नास्तगतत्वे सति दर्शने भा” । “नक्षत्रा-
णामभ्युदयास्तज्ञापनमपि तत्रैव “दृक्कर्मणा पलभवेन
तु केवलेन भानां सुनेष्टगरिपोरुदयास्तलग्ने । क्त्वा
तयोर्दयलग्नमिदं प्रकल्प्य लग्नं ततो निजनिजे पठितेष्ट-
काले” । यत् स्यादसावुदयभातुरयास्तलग्नादुदयस्य
विभार्धमपि लग्नकमस्तसूर्यः । इष्टोनष्टि ई० षटिका-
स्तय वास्तलग्नालग्नं क्रमेण भदलो नितमस्तसूर्यः ।
स्यादुक्तसो निजनिजोदयभातुल्ये सूर्योऽस्तभास्तरसमेऽस्त-
मयश्च भानाम् । अत्राधिकोनकालिका रविभुक्तिभक्ता
यातैश्चवासरमितिश्च तदन्तरे स्यात् । यस्योदयाकाद-
धिकोऽस्तभातुः प्रजायते सौम्यशरातिदैर्घ्यात् । तिष्ठांशु-
साक्षिध्वज्येन नास्ति धिक्कस्य तस्यास्तमयः कथञ्चित्” ।
“भानामगस्त्यस्य लुब्धकस्य च पूर्ववदुदयास्तलग्ने साध्ये
परन्तु केवलेन पलभवेन दृक्कर्मणा । भुवस्य क्त्वायनदृक्कर्म-
कत्वात् पुनरायनं दृक्कर्म न कर्त्तव्यमित्यर्थः । ततोदय-
लग्नमर्कं प्रकल्प्य लग्नं साध्यम् । तच्च स्वकीये पठितेष्ट-
काले । एवं यत्लग्नं सिध्यति स उदयाकोर्ज्ञातव्यः ।
अथ यदस्तलग्नमानीतं तच्चार्कं प्रकल्प्य निजनिजेष्टकाले
विलोमं लग्नं साध्यम् । तद्वाशिषट्कोनमस्तसूर्यसंज्ञं